

своя радостъ нему се не пада!
 Щастието майсторово бива
 въ мжкитѣ си да дири отрада,
 своята болка отъ други да скрива.
 Да не чака младини на младостъ:
 и средъ свои пакъ да е сиротенъ.
 Всички хора иматъ дѣлъ на радостъ —
 майсторътъ е винаги самотенъ!

(Спира вглжбенъ и сломенъ)

Султанътъ.

Велика мждростъ е казалъ твоя ангелъ.

М. Лалйо. И никога не ще да я забравя;
 че тя е зовъ на дългъ и на съвестъта.
 на грижата къмъ хорската сждба.

Султанътъ. И право е: избранника е длъженъ
 за всички ни да мисли и радѣе. . .

Майсторъ Лалйо

Припомнямъ я и често я повтарямъ
 кога ме смутъ за смисъла въ живота
 свладей; или когато ме тжга
 преобори и натежи глава.

Султана. Дано Аллахъ и двама ни дарува
 съсъ дълги дни — та нашитѣ надежди
 да видиме, тъй както ний сега
 се гледаме единъ другъ като братъ.

Майсторъ Лалйо.

Отъ твоитѣ уста на първовластникъ
 дано словата въ ушитѣ на Аллахъ
 да стигнатъ и се чуятъ Падишахъ,
 та нашитѣ мечти да станатъ плжтъ.

Султана.

Тъй както си мждрецъ — да си и веселъ
 Желалъ бихъ азъ; защото всѣко дѣло
 успѣва само въвъ весели ржце,
 и харно твори радостно сърдце.

Майсторъ Лалйо.

Веселостъта — отъ нея кой отбѣгва?

Султана. Кое тогазъ те прави тъй натжженъ?